

VAMPÝRSKÁ AKADEMIE 2

MRAZIVÝ
POLIBEK

RICHELLE MEAD

VAMPÝRSKÁ AKADEMIE 2

MRAZIVÝ POLIBEK

RICHELLE MEAD

2012

Copyright © 2008 by Richelle Mead
Translation © 2010 by Katrin Chýlová
Cover design © 2010 by DOMINO

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být reprodukována ani elektronicky přenášena bez předchozího písemného souhlasu majitele autorských práv.

Z anglického originálu FROSTBITE,
vydaného nakladatelstvím Razorbill, New York 2008,
přeložila Katrin Chýlová
Odpovědná redaktorka: Karin Lednická
Jazyková redaktorka: Hana Pernicová
Korektura: Lea Petrovská
Technický redaktor: Martin Pěch
Sazba: ≡ Dušan Žárský
Obálka: Marek Šebesta
Vydání druhé, v elektronické podobě první
Vydalo nakladatelství DOMINO, Na Hradbách 3, Ostrava 1,
v říjnu 2012

ISBN 978-80-7303-821-2

Pro Kat Richardsonovou, která je velmi moudrá.

Jako vždy by tahle kniha vůbec nevznikla, nebýt pomoci a podpory mých přátel a rodiny. Konkrétně chci poděkovat svému týmu poradců: Caitlin, Davidovi, Jayovi, Jackie a Kat. Dlouho do noci jste seděli u internetu a strávili tím tolik hodin, že bych je radši ani nepočítala. Bez vás bych tuhle knihu nikdy nedokončila a také bych nezládla ten letošní blázinec.

Děkuji rovněž svému agentovi Jimovi McCarthymu, který pohnul zemí, nebesy i termíny, aby mi pomohl dokončit, co jsem potřebovala. Jsem ti za to vděčná. A nakonec mnoho díky Jessice Rothenbergové a Benu Schrankovi z nakladatelství Razorbill za jejich neutuchající podporu a tordou práci.

Prolog

VŠICHNI UMÍRAJÍ. ALE NE VŽDY ZŮSTÁVAJÍ MRTVÍ. VĚŘTE MI, JÁ TO VÍM.

Po zemi chodí rasa vampýrů, kteří jsou doslova krácejícími mrtvolami. Říká se jim Strigojové, a jestli o nich ještě nemáte noční můry, brzy je mít budete. Jsou silní a rychlí. Zabíjejí bez váhání a bez slitování. Navíc jsou nesmrtelní a díky tomu je zatraceně těžké je zničit. Existují pouze tři způsoby, jak to provést: probodnout jim srdce stříbrným kulem, useknout jim hlavu nebo je zapálit. Nic z toho není jednoduché, ale pořád je to lepší než nemít vůbec žádnou možnost.

Po světě chodí i hodní vampýři. Nazývají se Morojové. Jsou živí a disponují neuvěřitelnými magickými schopnostmi v ovládnutí jednotlivých živlů – země, vzduchu, vody a ohně. (Tedy *většina* Morojů to umí – ale výjimky vysvětlím později.) Jinak magii moc nepoužívají, což je vážně smutné. Byla by to skvělá zbraň, jenže Morojové jsou přesvědčeni, že magie by se měla využívat jen k mírumilovným účelům. To je jedno z nejdůležitějších pravidel jejich společenství. Morojové jsou obvykle vysocí a štíhlí a nesnášejí přemíru slunečního světla. Ale to jim vynahrazují nadlidské schopnosti jejich smyslů: zraku, čichu a sluchu.

Oba druhy vampýrů potřebují krev. To z nich koneckonců dělá vampýry. Morojové ale nezabíjejí. Místo toho mají kolem sebe lidské dárce, kteří jim krev poskytují dobrovolně po menších dávkách. Dárci to dělají proto, že vampýřím kousnutím se jim vyplaví do krve endorfiny, po nichž se cítí vážně, vážně skvěle a mohou na nich dokonce být závislí. Tohle vím z osobní zkušenosti. Tihle lidští dárce jsou v podstatě drogově závislí na upířím kousnutí.

Mít po ruce dárce je přesto lepší než způsoby Strigojů, protože – jak byste asi čekali – ti pro krev zabíjejí. Myslím, že se jim to líbí. Pokud Moroj někoho zabije během pití, z jeho oběti se pak stává Strigoj. Někteří Morojové si to sami vyberou. Vzdají se svých magických schopností i morálky, aby dosáhli nesmrtelnosti. Strigoj může být stvořen i násilím. Když Strigoj pije krev své oběti a tu pak přinutí napít se na oplátku jeho vlastní krve..., hned máte na světě nového Strigoje. Tohle se může stát komukoli: Morojovi, člověku, nebo... dhampýrovi.

Dhampýr.

To je to, co jsem já. Dhampýři jsou napůl lidé, napůl Morojové. Ráda si myslím, že máme z obou ras to nejlepší. Jsem silná a zdatná jako lidé. Na slunce si můžu chodit, jak se mi zrovna zachce. Ale stejně jako Morojové mám opravdu dobré smysly a reflexy. Výsledkem je, že z dhampýrů bývají nejlepší osobní strážci – což dělá většina z nás. Říkají nám strážci.

Celý život trávím tím, že se učím chránit Moroje před Strigoji. Na Akademii svatého Vladimíra, což je soukromá škola pro Moroje a dhampýry, navštěvuju zvláštní hodiny a cvičení. Umím používat všechny druhy zbraní a taky rozdat pár opravdu ošklivých ran. Už jsem zmlátila kluky dvakrát větší, než jsem já, a to ve třídě i mimo ni. A kluci jsou vlastně jediní, koho mlátím, jelikož s námi do školy chodí holek jen málo.

Dhampýři sice zdělili nejruznější schopnosti, ale jedné věci se nám nedostává. Dhampýři nemůžou mít děti s jinými dhampýry. Neptejte se mě proč. Nejsem žádná genetická inženýrka nebo tak něco. Člověku s Morojem se vždycky narodí jen dhampýr a z těchto svazků pocházíme především. K tomu ale zas tak často nedochází; Morojové se raději snaží držet od lidí dál. Jenže díky šťastné genetické náhodě vznikne vždy jen dhampýr i ze spojení Moroje a dhampýra. Já vím, já vím, je to šílenost. Mohli byste si myslet, že takhle získáte dítě, které bude ze tří čtvrtin vampýr, že jo? Kdepak! Napůl člověk, napůl Moroj.

Většina těchto dhampýrů má otce Moroje a matky dhampýrky. Morojky totiž raději rodí morojské děti. Obvykle to probíhá tak, že se nějaký Moroj zaplete s dhampýrkou a pak odkráčí. Proto je tolik svobodných matek dhampýrek. Z tohoto důvodu se taky spousta z nich nestane strážkyněmi. Raději zůstávají jen u výchovy dětí.

Výsledkem toho je, že strážci se většinou stávají z kluků a jen málo holek si zvolí tuhle kariéru. Nicméně ti, kteří si zvolí stát se strážcem a chránit Moroje, berou svou práci vážně. Dhampýři potřebují Moroje, aby se mohli dál rozmnožovat. Musíme je chránit. A navíc je to... řekněme čestné. Strigojové jsou zlí a nepřírození. Není správné, aby jim padli za kořist nevinní. Dhampýrům, kteří podstupují výcvik na strážce, se tohle vtluče do hlav už od té doby, co se naučí sami chodit. Strigojové jsou zlí. Moroje je třeba chránit. Tomu strážci věří. I já tomu věřím.

A existuje jedna Morojka, kterou chci ochraňovat víc než kohokoli jiného na světě: moje nejlepší kamarádka Lissa. Je to morojská princezna. Morojové mají dvanáct královských rodů a Lissa je jedinou přeživší členkou rodu Dragomirů. Ale ještě něco činí Lissu výjimečnou, tedy krom toho, že je moje nejlepší kamarádka.

Pamatujete, jak jsem se zmínila, že každý Moroj ovládá jeden ze čtyř živlů? Ukázalo se, že Lissa ovládá jeden, jehož existence byla objevena teprve nedávno: éter. Léta jsme se domnívali, že se její magické schopnosti prostě nevyvinuly. A pak se kolem ní začaly dít divné věci. Například většina vampýrů disponuje schopností zvanou nátlak, která jim umožňuje vnutit svou vůli někomu dalšímu. Strigojové mají schopnost nátlaku vyvinutou velice silně. U Morojů je to slabší, a navíc také zakázané. Každopádně Lissa je v nátlaku stejně dobrá, jako kdyby byla Strigojka. Stačí jen, aby zamrkala řasami, a hned všichni udělají, co chce.

Ale to není ta nejdrsnější věc, kterou umí.

Už jsem řekla, že mrtví ne vždy zůstávají mrtvými. A já jsem jedna z nich. Nebojte, nejsem jako Strigojové. Ale už jsem jednou umřela. (Nedoporučuju.) Stalo se to, když jsem jela v autě, které sjelo ze silnice. Při té autonehodě jsem zahynula já, Lissini rodiče a bratr. Uprostřed toho zmatku – aniž by si to vůbec uvědomila – Lissa použila éter, aby mě vrátila zpátky do života. Dlouho jsme o tom vůbec nevěděly. Vlastně jsme o existenci éteru neměly ani ponětí.

Bohužel se ale ukázalo, že jeden člověk věděl o éteru dříve než my. Umírající morojský princ Viktor Daškov se dověděl o Lissiných magických schopnostech a rozhodl se, že ji zavře a udělá z ní na zbytek života svou osobní léčitelku. Jakmile jsem zjistila, že ji někdo sleduje, vzala jsem situaci do svých rukou. Utekly jsme s Lissou ze školy a žily mezi lidmi. Byla to zábava, ale i nervy drásající dobrodružství, když jsme byly neustále na útěku. Takhle jsme žily dva roky, než nás našli strážci ze školy svatého Vladimíra a jen před několika měsíci nás sem odtáhli zpátky.

Pak Viktor unesl Lissu a mučil ji, dokud neposlechla jeho příkazy. Během té doby se uchýlil k extrémním kouzlům, jako třeba když na mě a na mého trenéra Dimitrije uvrhl kouzlo touhy. (K němu se dostanu za chvíli.)

Viktor také využil toho, že když Lissa používala éter, byla pak duševně labilní. Ale to ještě nebylo tak strašné jako to, co provedl své vlastní dceři Natalii. Zašel tak daleko, že se stala Strigojkou, aby mu pomohla utéct z vězení. Skončila probodnutá kulem. I když pak Viktora dopadli, nedával si to za vinu. To mě přivádí k myšlence, že jsem vlastně o nic moc nepřišla, když jsem vyrůstala bez otce.

Teď ale musím chránit Lissu před Strigoji a Moroji. Jen pár lidí z vedení školy ví, čeho je Lissa schopná, ale venku jistě číhají další Viktorové, kteří by ji rádi využili. Naštěstí mám další zbraň, kterou ji můžu ochraňovat. Někdy během mého uzdravování po té autonehodě éter zformoval psychické pouto mezi

mnou a Lissou. Dokážu vidět a cítit to, co prožívá ona. (Ale funguje to jen jedním směrem. Ona mě „necítí“.) To pouto mi pomáhá hlídat ji a taky se díky němu pokaždé hned dozvím, když má Lissa nějaký problém. Někdy je ovšem divné být v hlavě někoho jiného. Jsme si jisté, že éter dokáže ještě spoustu dalších věcí, ale zatím nevíme, co přesně by to mohlo být.

Snažím se být tou nejlepší strážkyní. Kvůli našemu útěku jsem byla dost pozadu s učním, takže jsem si musela nabrat další hodiny vyučování navíc, abych to dohnala. Nic na světě nechci víc, než aby byla Lissa v bezpečí. Můj trénink bohužel komplikují a vždy komplikovaly hned dvě věci. Jednou z nich je, že občas reaguju dřív, než si to stačím rozmyslet. Zlepšuju se, ale někdy se zkrátka stane, že mě někdo vytočí a já mu jednu vrazím a až pak zjistím, koho jsem vlastně zmlátila. Když jde o ty, které mám ráda..., ne vždy se řídím pravidly.

Další problém mého života je Dimitrij. To on zabil Natalii. Je to jeden z nejlepších strážců. Taky je pěkný. Dobře – víc než jen pěkný. Je tak úchvatný, že byste se kvůli němu klidně zastavili uprostřed ulice a nechali se přejet autem. Ale jak už jsem řekla, je to můj trenér. A je mu čtyřiaadvacet. To jsou hned dva důvody, proč se do něj nezamilovat. Tím nejdůležitějším důvodem ale je, že až Lissa absolvuje školu, on i já budeme jejími strážci. Když se budeme koukat po sobě, logicky nebudeme koukat po Lisse.

Ještě jsem se z té zamilovanosti tak docela nedostala a jsem si jistá, že on ke mně cítí totéž. Je to těžké taky z toho důvodu, že jsme se vzájemně celkem rozpálili, když nás zasáhlo to kouzlo touhy. Viktor chtěl odlákat naši pozornost, když unášel Lissu. Opravdu to zafungovalo. Já byla připravená přijít o panenství a Dimitrij se ho už chystal přijmout jako dar. V poslední minutě jsme to kouzlo zlomili, jenže na to pořád vzpomínám a občas je pro mě těžké soustředit se na bojové chvaty.

Mimochodem, jmenuju se Rose Hathawayová. Je mi sedmnáct a učím se chránit a zabíjet vampýry. Jsem zamilovaná do

naprosto nevhodného kluka a mám nejlepší kamarádku, jejíž divná magie ji přivádí k šílenství.

Ale nikdo neříká, že střední škola je jednoduchá.